

In Akihabara, Tokio buig je diep voor de *geek spirit*

Tokio, zondagmiddag. Op de stoep voor een groot warenhuis zitten en staan honderden mannen en vrouwen met het hoofd voorovergebogen. Vanaf een afstandje lijkt het alsof er uit een religieus geschrift wordt gelezen. Kom je dichterbij dan valt de stilte op. Te midden van wolkenkrabbers en winkelend publiek kun je hier een speld horen vallen.

De mensen voor het immense Yodobashi-Akiba gebouw is alles behalve aan het bidden. De groep is opvallend divers. Jongens en mannen, omringd door stelletjes, moeders en zelfs een soldaat, een opa en een verdwaalde zakenman zitten gehurkt, op typisch Aziatische wijze. Ik kan me niet voorstellen dit in Nederland ooit ergens te zullen zien. Ze turen geconcentreerd naar hun Nintendo 3DS en spelen juist hier het rollenspel *Dragon Quest Monsters: Terry's Wonderland 3D* tegen elkaar, omdat er een speciaal netwerk is opgezet.

Ik ben dan ook in Akihabara, de hippe technologiewijk van Tokio. Dit is heilige grond voor alles wat met gadgets, games en manga te maken heeft. Het mekka voor 'otaku' (nerds) zoals ik. Als atheïst heb ik nimmer religieuze ervaringen. Tot deze zondag in Tokio. Er zijn maar weinig plekken op aarde waar de identiteit van gamer en gadgetfreak zo openlijk wordt gevierd.

Eigenlijk is Akihabara 's werelds grootste technologietempel. Waar ter wereld vind je nog games uit de jaren tachtig in *mint condition*?

Japanners zijn zuinig op hun games en dus zijn er kasten en kasten met *Old Soft*. Games voor de Famicom

(1983) of de Super NES (1990) liggen hier open en bloot. En ze zijn te koop. Zo sta ik opeens met *Super Mario All-Stars* (1993) in mijn handen, in originele verpakking. Prijs? 1.950 yen, 20 euro. Ik vervloek de vijand van de reizende gadgetliefhebber; mijn koffer mag van KLM maar 23 kilo wegen.

Dan maar elders op zoek naar verlichting. In de vele arcadehallen worden records gevestigd die veel weghebben van goddelijke interventie. Een meisje van eind twintig leeft zich uit op de *Dance Dance Revolution*-arcadekast. Ze danst op de hoogste moeilijkheidsgraad en mist precies twee van de honderden noten die in vijf minuten op het scherm naar beneden vallen. Ze wordt beloond met een diepe collectieve buiging van het publiek. Ze heeft de ware *otaku tamashii*, de *geek spirit*. Een spirit die nergens ter wereld sterker is dan in Akihabara Electronic Town.

DAVID NIEBORG

In deze rubriek schrijven gamewetenschapper David Nieborg en gamejournalist Niels 't Hooft over games.